

מחזור \$ מוסף
מאת אורי זינגר

כופרי הדבר

גליון מס' 00005 בחסות קפיטרת רג'י 11.3.1999

1. מה עושים כשנתקלים בבעיה?

2. אהה, מפנים את הגב!

דבר העורך.

אז מה נשמע עם כולם? איך עבר פורים? זמן רב לא יצאה מהדורה חדשה של "כופרי" (כך התברר לי, נקרא שמו של העיתון בסלנג המקומי), והדים מהשטח התחילו להראות סימנים של חוסר סבלנות, קיבלתי איומים על חיי ואפילו יוסי נכדו של הרב המקובל כדורי התקשר והודיע לי שסבו הסיר ממני את הברכה, אותה נתן לי בתחילת השנה, ואם לא תצא מהדורה עד סוף השבוע ש"ס תגיש נגדי בג"ץ.

האמת חייבת להיכתב ולכן אני נאלץ להודות שהתוכנית הייתה להוציא מהדורה מיוחדת לכבוד פורים. אך אירועי השבוע שחלף לפני שבועיים בהם נהרגו לוחמים בלבנון ובניהם תא"ל ארז גרשטיין ז"ל דחו את התוכניות.

הגיליון השבוע מועט בכותבים והוא מתבסס על סיפור מאת רחל אוחנה (מרוקאית פולניה) ועל אומן מבטיח לפני גיוס אורי חייט.

קריאה מהנה ושבת שלום - רז מעין.

שמע-מה?

- לאחר חודשי הקיץ שעברו (דצמבר, ינואר, פברואר), נודע לכתבנו שתחול התחממות נוספת. עקב זאת וועדת המים הקיבוצית חושבת להחזיר את המקלחת הציבורית לפעולה וזאת כדי לחסוך במים. המים בשירותים יוזרמו פעם בשבוע והמקלחת הציבורית תופעל פעם בחודש.

- יודעי דבר מסרו לי כדרך אגב שסלילת הכביש החדש תסתיים בינואר 2000 כדי לחנוך אותו עם ראשוני הצליינים במעמד ראש הממשלה אהוד ברק, שר החוץ ביבי נתניהו ונשיאת המדינה מרים בן-פורת.

- מדור שמע-מה? רוצה להגיש שאילתא בנושא העסקת צעירים מטובא במשק. לחוקרי המדור התברר שבשעות הערב מועסקים צעירים מטובא אצל בתי החברים בתת-תנאים: הצעירים נאלצים לעבוד בחושך ללא פנסים, להעמיס דברים כבדים על מכונית וכל זאת המהירות ובשקט. הגיע הזמן לשפר את תנאיהם: עבודה בשעות היום עם עזרה של הקלארק מהמפעל.

- ובהקשר לסעיף הקודם. כיוון שיש בעיה לאישי את השמירה בשער. בשעות הערב, במיוחד בערבי שישי, אפשר להציע לאותם צעירים שעות נוספות בשער. בתגובה מסר אחד מאותם צעירים שהוא מוכן לשמור אבל רק עם ה"כחול המסתובב".

ושתהיה לכולנו שבת בטוחה

רז מעין.

מצ'ו פיצ'ו מת הזמן / מאת רחל אוחנה

למעלה, בפסגות המשוננות של הרי האורובמבה בנו בני האינקה את עירם האבודה - מצ'ו פיצ'ו הנהדרת. בפרץ אדיר של שלמות בנאה. כמו בהרף עין של האלים. תתארו לעצמכם, בבת - אחת רחשו כיכרותיה בני אינקה חרוצים (רק לפני שניה לא היה שם כלום) ושווקיה מלאו בהמולת רוכלים. את אריגי הצמר הצבעוניים והמפורסמים שלה היו באים כפריים לקנות ממרחקים. צליינים שוטטו ברחובותיה מכוסים בברדסים כהים. מלכיה משלו ביושר בהיכלותיה המסנוורים, וכוהניה זבחו בהדר קורבנות אדם על מזבחות האבן הנפלאים. יום אחד קמו ונטשוה.

באותו הרף עין של האלים היו השווקים הצבעוניים לחול, והכיכרות ההומות, כוסו באבק הזמן.

היום רק הרוח תקונן במקדשים את געגועי האבן לדם הקורבנות. היום מצ'ו פיצ'ו היא סתם עיר אבודה וצופנת סוד, אי - שם בפסגות המשוננות של הרי האורובמבה.

בעצם השאלה היא מהי המציאות. או ליתר דיוק מהי מציאות, או כמו שסבא שלי, משה אוחנה, היה נוהג לומר לנו במרוקו - "המציאות היא מה שרואים. לא מה שחושבים." סבתא, ששמעה, הייתה צוחקת ואומרת תוך שהיא מקרצפת את הסירים במטבח המסתורי שלה - "משה, אל תבלבל לילדים במוח, המציאות היא מה שאוכלים, יש אוכל יש מציאות". סבא היה מסתכל בה באהבה גדולה ושניהם היו צוחקים צחוק טוב של אנשים שלמדו שהמציאות מורכבת מהמון דברים, ושבעצם גם אם הם אומרים דברים שונים, הם מתכוונים לאותו דבר. אחר - כך עלינו לארץ ישראל. וסבא וסבתא לא צחקו כבר להרבה זמן.

רחל אוחנה -

עונת שלהי הקיץ היא עונה קשה לבני האדם. שתמיד הם באים מתוך שרפת הקיץ אל הסתיו כפליטים. את מסתכלת סביבך ורואה איך בני האדם אוספים את מעשיהם המתים שנותרו מאחור, ערמות, ערמות. בלילות את שומעת אותם מקוננים ברוח הנושבת אל הירח החיוור. במשך רך חולפים מעל לראשך משולשי עופות נודדים זועקים מרה את שירת כוכב הדרום החורץ געגועים על אישוניהם הדולקים. עקבות של שמש מתרחקת שורטים תלמים בפניך המשתנים לאט. חרש נסוגים ירחיק כשמתוך גופת אלול הנרקבת עולה תשרי יפה ונוצץ כאחד האלים. לפתע נדמה שכל העולם עומד, ולרגע חולף של טוהר את רוצה לבכות ולהיאסף אל מותך, כמו עונות השנה, כמוהן לשוב מחפש, לעד.

בעצם השאלה היא מהו זמן.

נולדתי בחצי המאה. למרות שכשנולדתי היה שקט יחסית, פוסה השקט עד מהרה בהמולתה המרגיעה של המלחמה. הייתה זו מאה שהחלה, קרוב לוודאי כמו כל המאות שקדמו לה, עם המון תקווה שעד מהרה הפכה להרבה תיאוריות ואידיאולוגיות שוחרות רק טוב. הייתה זו מאה שאמורה הייתה להיטיב עם המין האנושי. בתוך כמה עשרות שנים הייתה התקווה לשיפור חיי האדם העמל לחדוות רצח קטלנית, שהלכה והשתכללה ממלחמה למלחמה.

"לאדם יש תקווה גדולה אבל זיכרון קטן". את הכתובת הזאת גיליתי בין שרידיו של גטו ורשה החרב. היא הייתה חרוטה על קיר בלוקים הרוס וכמעט טושטשה לגמרי. הייתי במסע אישי לפולין יחד עם אבי החי ואבותי המתים. לאשק קולקובסקי עדיין לא חיבר את "אגדת הקיסר קנדי". וקישלובסקי עוד לא הביא לאוויר העולם את ה"דקלוג". אפילו "חייה הכפולים של ורוניק" לא היוו עדיין אופציה תרבותית אלטרנטיבית. מאחר וכל אלה עוד לא נוצרו, לא הייתה סיבה שלא לחשוב שכל הפולנים הם רעים. ולכן הסתובבנו ובחנו את הפולנים בשנאה. מה עוד יכולנו לעשות. שם בוורשה נזכרתי פתאום, לא יודעת למה דווקא בפיתחה של חנות רהיטים אפלולית, בסיפורה של הדודה בלה איך נולדה בצידה הארי של וורשה כתשעה חודשים אחרי לילה טוֹעַר במיוחד שעברה אימה עם חייל גרמני. עד גיל שש הסתובבה עם צלב לצווארה ושדה אוה מריה כל יום ראשון בכנסייה. בלונדינית, גבוהה וחזקה הנהיגה את הבנות במשחקהן בשכונת מנצ'בסקי כראוי לבת הגזע הארי. עד גיל שש. בגיל שש אחזה אימה בידה והביאה אותה אל גטו ורשה ההרוס. הצביעה לעברו ואמרה לה בקול חד - "את רואה את זה?" דודה בלה מילאה אחר ההוראה וראתה: בתים מרוסקים, שיברי לבנים, זכוכיות שבורות, פחיות חלודות, גלי הריסות. אז הוסיפה דודה יפה (שאז קראו לה ורה) משפט שדודה בלה בחיים לא תשכח - "אל תשכחי שמפה באתי!" כך נודע לדודה בלה שהיא יהודיה. אחר כך עלו לארץ ישראל. עם המון תקוות כמובן. היום כשדודה בלה עוצמת את עיניה בעייפות מול הטלוויזיה, היא שומעת באוזן אחת אוה מריה, ובאוזן השניה את הנערים מוילנה מזמרים בשמיים בקולות של מלאכים. דודה יפה מתה כבר מזמן. ודודה בלה, בתה שאינה מסוגלת להתחבר עוד למקום אחד, חיה בהרבה מקומות.

בעצם השאלה היא מהו שיגעון.

כשאני באה לבקר את אבא בבית המשוגעים הוא מסתכל בזהירות לצדדים ואומר לי בלחש - "כל יום אחר הצהריים אני נגלה לאלוהים. מבוש ונכלם הוא ניצב מאחורי הדלת ומנסה להסתיר את פניו, שלא לראות את פני המאשימות.

אני שואל לשלומו והוא עונה בקול חנוק, מדמעות, אני נזף בו וכועס
נורא והוא בוכה כמו ילד קטן ומתפלל שלא אעשה לו.
ואני יודעת שאף על פי שיתמהמה, ברגע האחרון, יעלה קולה של
האחות להושיענו ברחמיו.

סוף המאה במצ'ו. פיצ'ו. מת הזמן סבא וסבתא של רחל אוחנה לא
מחייכים עוד בארץ ישראל אנשים מקוננים ברוח הנושבת אל הירח
החיוור רוצים להיאסף אל מותם ולהוולד מחדש כמו עונות השנה גם
אחרי קולקובסקי וקישלובסקי לאדם תקווה גדולה וזיכרון קטן דודה
בלה מנסה לשמוע אותו דבר בשתי האוזניים לא יכולה באוזן אחת
היא ארית ובאחרת היא יהודיה אלוהים ניכלם מול הריסות גטו וורשה
מנסה להסתיר פניו שלא לראות את פני המאשימות ואנחנו אנחנו
תמנו לגווע במרפסותינו הרחבות עת הברברים הגיעה.

פרקים נבחרים כותר:

הספר האיינפנטלי

חלק: אורי חי"ט

עם יפה
שמאלוביץ ש'ע"ס

איך להתארגן עם כיקו עצם!

מצרכים:

1. מנת חמין בצורה מאלו (כדורי חמין עיראק).
2. כקק עצם. (כדורי מין זרנש רופה).
3. קבק 3 שניו (כדורי super glue).

אג 1. בערב שישי זורבים למשפחה את החמין, מתחת האם (אם אתה מכונקא) כדאי שתחביא את אב, אב, אב ושלא תחבסו.

כתיים זה תקו מכוון
החביא במקרה שלג יוצע
לצד מהבטן

אכס
הכין טנד אקסטי
עם מצביקים את השוער אהול
ביח 3.

בתחומים (אלאונר לא יבזוק עם)

אז במקב
המשנה
שק ציונה
אשר זה חבול קנה
כיס של התעצב

כדורי להחביא מנת בצולו
בנעליים.
אם שאצים אונג

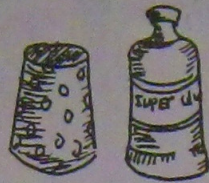
כיוסיק של
המבטן

רמה אלה הולק מוצר,
המשיך ל שפיר

שאלה 2.

אוספים את כל התאין בקצה (לא נוכלו על יאהלעל וריחיל גמנוניס וזרבייק).

ב.

א.

מניחים את הצבק והשעל אחז לים השני.

2. יושבים לאכול את התאין בלי האכנסיים והתמנוניס.

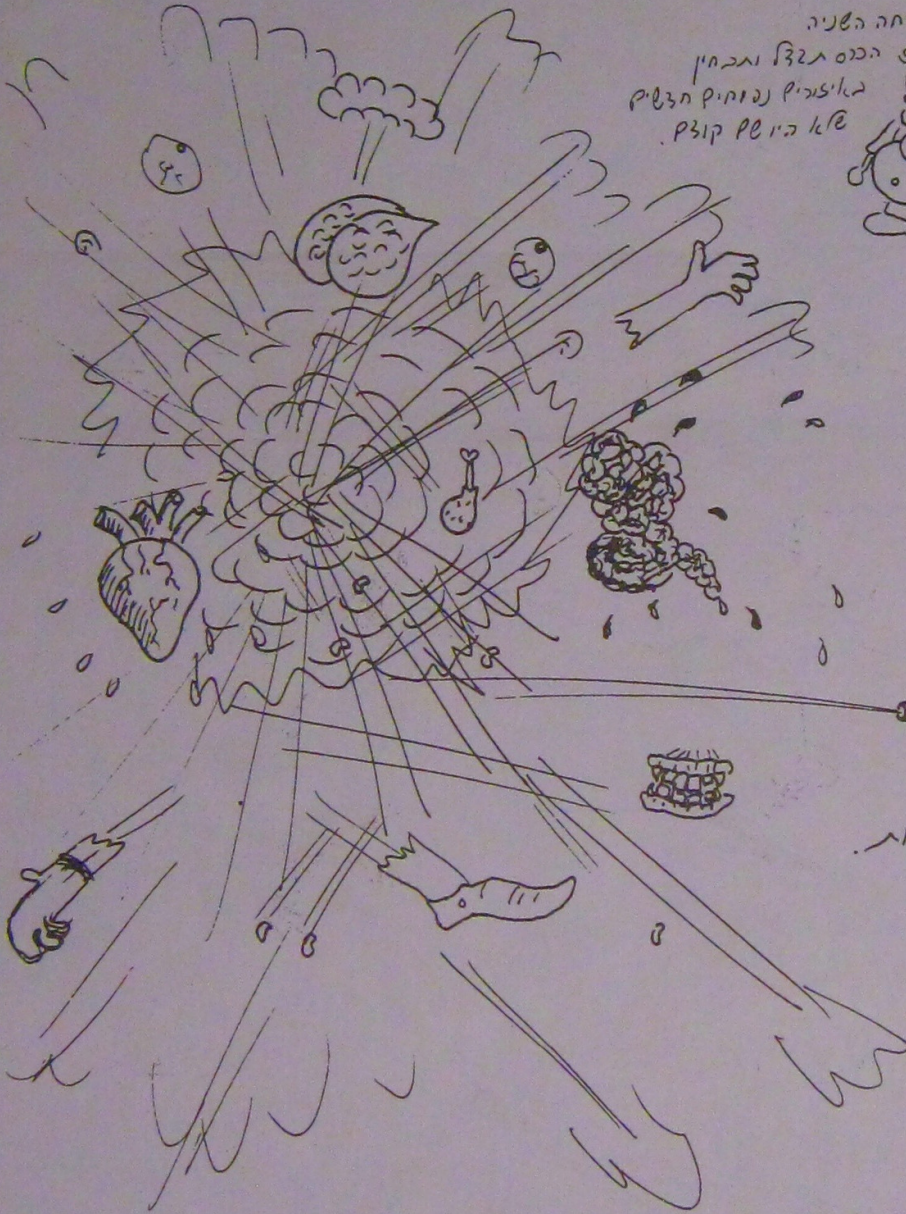
3. בעק האכזה שמי צבק על הכק שלל, מגבוספיק וצוחניס אוט עמוק למח.

אם אתה מתלבז שילי שמעתיך לבצע פיבוע עבור עמוז הבא אם אתה מתלבז רני
השאר בצמז הזה

הסגור לך בחזר ושב בנתר למשק חזי שלה.
כעבור חזי שזה מעכב העיבול שלק המצור ומחיל לבצוק "הצילו" וכן מעדיל שלב ההשמנה העצמית.

ב. בנטיחה השניה
הכנס גרזן ובחין
באיזורים נפוחים חזקים
שלא היו של קוצק

א. בנטיחה הראשונה
תבחין בכנס קטנה

בנטיחה השלישית
מיה בק כמות 55
שלא גביש כצור-פורה

3
בנטיחה הרביעית
נניז לך אהרואו

עלוב 3 - למבצע פיזולוגי

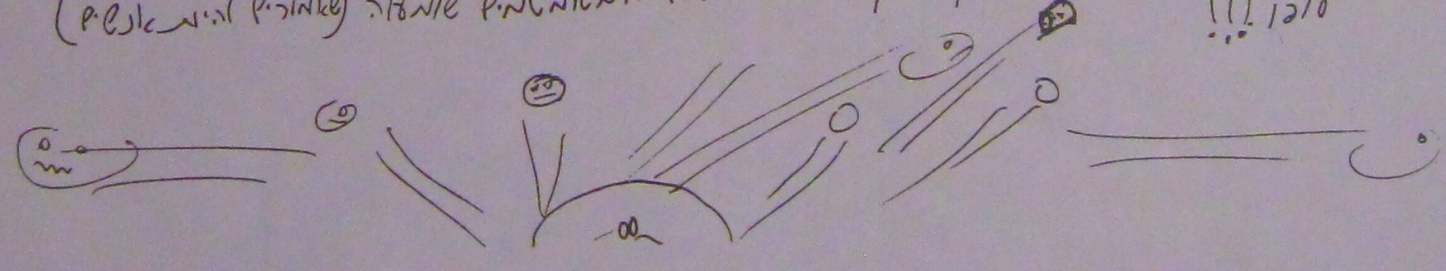
א. במקרה ולמה מאבד שיער ולמה מעוניין למבצע פיזולוגי המוני,
עמוז במבצעו של רחוב הוזה אצק ותה כחצי שעה.

ב. - במקרה ולא שמה מספיק צבוק - המבצאור עולמית להיות מבישות

ג. במקרה וכן שמה מספיק צבוק - כל העיזורים המאומתמים שמהלה (שמוזיקים להיות אנשים)
'עולמו!!!'

מזרח

לשפת הבנות.

1. "אין ביטח כמיה" = אגה מכוזר !!
2. "אין לא מחפש אף אחד ככע" = (אני לא מחפשת אף אחד שנתה נשמע אומתה כחוק)!
3. "תבוא, אגה לא הטיפוס שלי" = יש לך ריח רע מהפה !!
4. "אין במצב רבשי רגיל ככע" = יוצאת לך קצת ג'יפה מהאף ואגה מזה מצעים !!!
5. "אגה חמוץ" = אגה מצבינה את הבלב שלי, אולי אגה הזוכה שהייתי יושנת איתו בגיל 3.

לשפת הבנים.

1. "ש"ו"ק" = רוצה לבוא איתי לחזור לעשות סקס !!?
2. "אייק קופאיק לך" = רוצה לבוא איתי לחזור לעשות סקס ?!
3. "יש לך צינייק יפות" = רוצה לבוא איתי לחזור לעשות סקס ?!
4. "אבשך אקרוג לך נשהו לשעור" = (בגנאי שלי בוא איתי לחזור לעשות סקס)